

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko in Primorsko“ s sedežem
v Ljubljani, „Slovenskega čebe-
larskega društva za Spodnje
Štajersko“ ter „Slovenskega
čebelar. društva za Koroško“.

Urejuje

Francišek Rojina,

nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVII. 1914. Štev. 5. : :

Izhaja 15. dan vsakega mesca ter se pošilja
članom zastonj. - Članarina znaša letno 3 K.

Dvodnevni čebelarški tečaj na Grmu pri Novem mestu

priređi kmetijska šola v nedeljo dne 7. in ponedeljek dne 8. junija t. l. s sledečim sporedom:

V nedeljo dne 7. junija od 2. do 4. ure popoldne: Življenje in razvoj čebel. Sovražniki in bolezni. Od 4. do 6. ure: Izdelovanje domačega in dzierzonovanega kranjskega panjú ter razkazovanje raznih panjev s premakljivimi satniki.

V ponedeljek dne 8. junija od 7. do 11. ure dopoldne: Oskrbovanje čebel. Najvažnejše čebelarško orodje. Čebelna paša. Pitanje čebel. Popoldne od 2. do 4. ure: Razni panji. Vzgoja matic. Izdelovanje okvirčkov. Vlivanje umetnega satja in pritrjevanje z žico. Uporaba medu in voska. Pouk bo združen s praktičnim razkazovanjem v šolskem čebelnjaku. — Oddaljenim in podpore potrebnim čebelarjem s Kranjskega povrne ravnateljstvo potne stroške do Novega mesta in dovoli 1'50 K podpore na dan za prehrano. Podpore dobi pa le tisti, ki zanjo prosi po dopisnici do 31. maja t. l., in ki se mu je izrecno dovolila.

Vabimo naše čebelarje in fante k obilni udeležbi!

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Kupim mladega, zdravega **psička - foksterierja** (bel, kratkodlak s črno liso na glavi). Kdor bi ga imel naprodaj ali izvedel zanj, prosim, naj mi to sporoči. **Hinko Zirkelbach**, tajnik, blagajnik in upravnik „Slovenskega osrednjega čebelarškega društva“ v Ljubljani. 2-1

Kupujem: čebele, med in vosek. **Prodajam:** gar. med pitanec 5 kg posoda 8 K. Umetno satje iz domačega voska 4'50 K za 1 kg. — Čebelarške knjige: Anton Janša, „Popolni nauk o čebelarstvu“, eleg. vezano K 2'40, broš. K 2'—; „Razprava o rojenju čebel“, eleg. vez. K 1'60, broš. K 1'20. — Nekaj izvodov: I. Černe, „Umno čebelarstvo“, vez. K 1'—.— I. N. Babnik, Dravlje, p. St. Vid pri Ljubljani. 2-1

Prodam nekoliko mladih rojev iz veje, oziroma same čebele kg po 4 K. Kdor želi kaj kupiti, naj se oglasi do 20. maja. — Jakob Lubec, čebelar, Formin, p. Moškancji niže Ptuja. 2-1

Stare končnice, lepo ohranjene, dobro slikane, s šaljivimi slikami, **kupim** za svojo zbirko. Zlasti iščem: Kranjec Francoza zibljje; vrag nese Francoza v mreži; hu-

dobci perejo babje perilo; mlin za stare babe mladiti; tehtanje kozla in žnidarjev; žnidarji beže pred polžem; priča iz pekla; Pegam in Lambergar. Končnice morajo biti stare najmanj 50 let. Posebno **stare rezane** so mi vselej dobrodošle. — Avgust Bukovec v Ljubljani, Deželni dvorec. 2-1

30 dobro ohranjenih kranjičev (praznih panjev) ima naprodaj po nizki ceni Josip Terčak, nadučitelj v Ksaveriju, Savinjska dolina, Štajersko. 2-2

Prodam 21 panjev, zgoraj in zadej dostopnih, 6 novih, 15 malo rabljenih iz neokuženega čebelarstva. Panji imajo po 16 okvirjev in matično mrežo. Cena vsem 21 panjem skupaj 60 kron postavljeni na postajo Sv. Lucija. — H. Peternel, župnik, St. Viška gora, p. Slap ob Idriji. 2-2

Anton Slavič, posestnik, Grabe, p. Krizevci, Štajersko, ima še **dobrega lanskega vina 35 polovnjakov za prodati**. Vino je lastni pridelek iz najboljših vinogradov Ljutomer-Ormoškega okraja na Štajerskem za 1 liter 60—68 v. 2-2

Leto XVII.

V Ljubljani, meseca maja 1914.

Štev. 5.

Čebelar v juniju.

Medoljub Čebelski.

Ponosno lahko gledaš dol z višave,
visoka lipa, na poletni svet,
najslajše polna si dišave,
ko krono tvojo krasi beli cvet.

Od cveta in do cveta pa čebela
prav neumorno trudi se, leti,
z veseljem noč in dan le dela, dela.
Moj čebelar, posnemaš li jo tudi ti?

Lep je bil mesec april posebno proti koncu svoje dobe, in krasno spomladansko vreme je spremljalo razvoj tisočernih in tisočernih cvetov na drevesih in drugih rastlinah. Na cvetju pa je šumelo in brenčalo, da je bilo veselje, in v panjih se je polnila celica za celico s sladkim nektarjem.

Dal Bog, da bi nam bil tudi maj tako prijazen!

Vendar ljudstva še niso posebno močna, ker lansko leto je bilo slabo, in so torej spomladi imela malo medu za razvoj, in tudi dolga in stroga zima je marsikateri čebelici ugasnila lučko življenja. Roji bodo torej najbrž tudi letos padali večidel v juniju, čeravno je vobče maj mesec rojenja.

Kar se tiče rojev, priporočam še, naj se jim pusti nekaj satovja staviti in se jim ne daje samih celih umetnih medsten, posebno če bode dobra paša, ker to zahteva njih narava. Če je pa paša skrajno slaba, potem je pač bolje, da se jim da cele medstene, ker drugače satov ne morejo izgočtoviti. Sploh sem mnenja, da naj bi se čebelarilo tudi na vosek, ne samo na med, ker če čebele porabijo tudi veliko medu za proizvodnjo voska, vendar ljudstva v tem slučaju tem pridneje nabirajo, in torej razlika ni tako velika pri produkciji medu, medtem ko se lep vosek tudi drago proda, čebele pa ostanejo tembolj zdrave.

Kakor sem že omenil v navodilu za mesec maj, bo po rojenju prišel čas, ko se matice obnovijo, oziroma stare nadomestijo z mladimi. Najbolj preprosto in zanesljivo se mi dozdeva pridevanje matice z dimom. Trdi se celo, da se isto posreči, če je panj že trotovec, torej če čebele male trote zalegajo.

V zadnjem slučaju še sicer nimam izkušnje, pač pa sem pridjal o Veliki noči ljudstvu, ki je bilo že nekaj časa brezmatično, na ta način matico, in se mi je delo povsem dobro obneslo.

V tem slučaju naj se ljudstvu, ki je brezmatično, ali kateremu se je prestara matica en ali dva dni¹ prej odzvela, žrelo zapre z listjem ali travo, da dim ne more odhajati iz panjů. Nato se panj zadaj zapre in počasi dim spušča v njeĝa, in sicer toliko, da se ta razprostre med vse sate, torej doseĝe vse čebele. Sedaj se panj zapre le za toliko časa, da se čebele od dima malo opijanijo, potem pa odpre in spusti vanj matico, za katero se še pošlje nekaj dima, nato pa zopet zapre. Žrelo se odpre nato najprej le toliko, da lahko posamezne čebele pridejo skoz, in sveĝi zrak le počasi dospe v panj.

Šele za nekaj časa, ali pri trotarju, kjer je potrebna večja previdnost, šele drugi dan, se isto popolnoma odpre. Čebele so se od dima omamile in ko se zopet zavedo, so že pozabile svoje prešnje stanje in niti ne spoznajo, da imajo novo matico.

Pri izrojencih in rojih z mlado matico je treba opazovati, če se je matica srečno sprašila. Če je vreme uĝodno, se isto vrši kmalu, in že v osmih do štirinajstih dnevih po rojenju boš našel novo zaleĝo. V uĝodnih sluĝajih tudi prej. Če je pa vreme slabo, se isto zavleĝe lahko tudi do treh tednov.

V slučaju, da sumimo, če je tak panj postal brezmatičen, privesimo mu iz drugeĝa panjů sat z mlado zaleĝo. Brezmatično ljudstvo bo takoj zaĝelo nastavlĝati matiĝne celice, da si vzĝoji novo matico.

Vendar na isto ne ĝakamo, ampak pridenemo mu drugo matico, katerih moramo imeti sedaj nekaj na razpolaĝo.

Pri pregledovanju takih ljudstev pa moramo biti previdni, ker mlade matice so bojeĝe, in nam lahko katera pred oĝmi sfrĝi v zrak, da je ne vidimo veĝ. Če nam bo usoda mila, bomo v juniju že tudi sukali toĝilo. Da se isto prej dobro osnaĝi, mi menda ni treba omeniti. Tudi se naj dĝli, ki se pri vrtenju drĝnejo, namaĝejo s finim oljem.

Med se naj jemlje ĝebelam podnevi ob dobri paši, ker tedaj je veliko ĝebel, ki najrajši pikajo, zunaj. Sati, ki se obenem dajo v toĝilo, naj bodo priliĝno enako teĝki, da se ne bodo lomili, in da toĝilo ne bo preveĝ trpelo. Gnati se naj zaĝne toĝilo počasi, in se naj sati obrnejo prej, ko je iz ene strani vse izletelo. Šele, ko se je iz obeh strani deloma iztoĝilo, se stroj ŝene hitreje, in ostanek popolnoma iztoĝi.

Iztoĝene sate je najboljše takoj obesiti zopet v panji.

¹ Zadostuje par ur. — Op. uredn.

Med se toči najprej v večje posode, katere se lahko s papirjem pokrijejo in postavijo na topel solnčni kraj, da se med popolnoma izčisti. Pene in koščki satovja, ki splavajo na površje, se odzamejo, nakar se spravi med v kozarce. Dal Bog, da bi jih veliko napolnili — kar želi vsem iz srca — Medoljub.

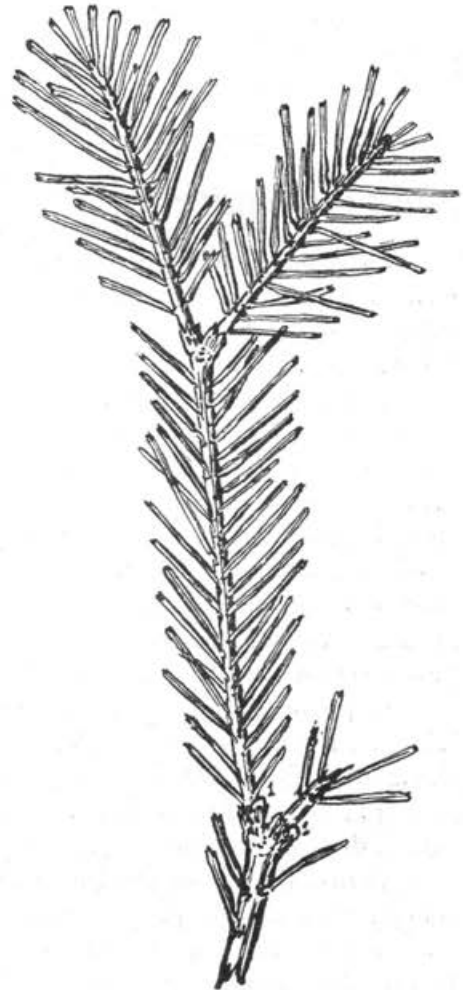
Kje naletiš čebelo na njenem pohodu in — jelka.

S. Koprivec.

Popravek k tozadevnemu članku v 11. številu »Čebelarja« iz l. 1913: Na strani 187. v zadnjem odstavku mojega članka v 19. vrsti naj se glasi: Tudi tej trditvi zase ugovarjam v toliko, da to niso početki izrastkov, strinjam pa se s tem, da tam res med jelka, ker sem naletel itd. — Da se namreč razumemo!

Opomba k debatnemu članku g. Štuparja »Kje in kako med jelka« v 1. številu »Čebelarja« 1914, oziroma pisatelju g. Coelestinu Schachingerju kmetijskega lista »Wiener Landwirtschaftliche Zeitung«. — Rad verujem, da g. Coelestin Schachinger na vejicah jelke ni opazil sledu zajedajočih živalic, ker jih na iglicah (listih) tudi res ni. Tudi jaz ne trdim, da bi bile na jelki listne uši; na drobnicahruški so pač bile krvave uši, katere so čebele, ose, čmrlji »oberali« — to pribijem. Na jelki pa — trdim: Bradavice v pazduhah teh vejic so **živalice**, ki dobivajo hrano iz jelke, jo predelajo in izločajo, in tedaj jelka med. Pri tej trditvi vztrajam.

Opomba k članku gđčne pl. Adlersberg v listu »Der Lehrmeister im Garten und Kleintierhof«. Ugovarjam gđčni pl. Adlersberg na stavku: »To je pač medena rosa, iztrebki listnih ušic, ki sede po iglah«. Po iglah ne sede nikake listne ušice, pač pa sede **živalice** v pazduhah mladik. Sicer se pa gđčna pl. Adlers-

Bradavica (1), ki je medila l. 1913.

berg približuje moji trditvi, čeprav ni še nikdar videla medečega jelkovega gozda«.

Opomba k odgovoru istega lista (2. št. »Čebel.«), g. J. Dannel, urednika Alz. Lotar. Čebelarja. Ponavljam: Po iglah jelke ni opaziti listnih ušic, ker jih res ni; pač pa sede **živalice** v pazduhah, izhodiščih mladik. G. urednik pravi proti koncu: »Za med listnih ušic bi se gotovo ne bil potrudil.« Dvomim. Jaz pa se potrudim in se bom potrudil za vsak med, ker čebele ne prinašajo nobene gnusobe v panj.

Pripomnim še, da sem opazil v pazduhah sedeti posamezne »bradvice«, pa tudi po dve druga tik druge.

Čebelarji tudi trdijo, da ne medé v istem gozdu vsako leto vse jelke — mlade in stare — včasih medé mlajše, včasih starejše, včasih mlajše bolj kakor stare in obratno. Zakaj neki ne vse enako?

Prosim še nadaljnje debate — h koncu bomo pa imeli mogoče priliko opazovati v naravi, kako in kje medi hoja. Plezal bom po jelkah, četudi gre en par hlač v »franže«.

Nekaj o gnilobi.

Urednik.

Da bo to umljivo — namreč da so razširjenja kužnih čebelnih bolezni krivi v prvi vrsti čebelarji, in poleg teh, sicer v manjši meri, čebele — naj bo navedenih najprvo nekaj slučajev, kako se gniloba lahko v zdrav uljnjak zanese in zatrosi.

Vsled olajšanega prometa je trgovina s čebelarškimi izdelki sedaj mnogo bolj razvita kot kdaj prej. Sicer ne pride za nas toliko v poštev nevarnost okuženja s tem, da kupimo od drugod čebele, o katerih ne vemo, so li popolnoma zdrave ali ne, saj mi čebele le prodajamo, pač pa pobarantamo večkrat s kakimi že rabljenimi panji ali orodjem, in če je bilo to morebiti okuženo, smo z gnilobo že skupaj. Glavna nevarnost okužbe pa je bila in bo pri nas pokvarjen med, najsi bo pokvarjen že po malomarnosti medarja ali pa da je bil odvzet iz usmrajenih panjev. Zato premisli dobro, kje boš kupil pitanec!

Kupovanje rojev in matic sicer ni tako nevarno, ker v tem slučaju ni satovja zraven, v katerem je lahko skrit gnilobni škorljup, ki je glavni nositelj in trositelj usmrajenosti, vendar iz okuženega čebelnjaka ne kupuj rojev, ker je bakteriolog Maaßen dočnal, da imajo take čebele tudi v črevah mnogoštevilne kali bolezni.

Vprašanje, če so umetne medstene, ki so narejene iz voska, dobljenega iz okuženih panjev, tudi okužljive, še ni rešeno. Sicer trosov celo vroča para popolnoma ne ugonobi, vendar so v vosku tako izdelani, da navadno ne ožive več. Poizkušali so že uporabljati take umetne medstene iz voska od okuženih čebelnih družin, in dasi se niso

pokazali znaki gnilobe, je vendar bolj varno, uporabljati zanesljivo čiste medstene, ker drugače bi se znal v okuženem vosku spijoči in priklenjeni vrag le na kak način zbuditi in se oprostiti ter napraviti škodo.

Gnilobo pa zaneso prav lahko tudi čebele, če najdejo v svojem pašnem okrožju kakšen okužen panj, čigar čebele se ne branijo. Z ukradenim okuženim medom so prinesle domov kal bolezni, ki bo povzročila prej ali slej pogin družine. Ukradeno blago nima teka; ta rek velja prav posebno v tem slučaju.

Da je le ena čebelna družina okužena, potem so nadaljnji okužbi odprta vrata na stežaj. Včasih pomaža prav pridno čebelar, da se čim prej usmradijo še ostala ljudstva v čebelnjaku, kar pospešuje posebno moderni način čebelarjenja.

Čeravno je gniloba znana že od nekdanj, je vendar nevarnost razširjanja tem večja, čim bolj premakljivo delo izpodriva staro čebelno posodo z nepremakljivim delom, najsi bo ta že naš kranjič, košnica ali prvotni panj. S tem pa ni rečeno, da je obrat z nepremakljivim delom boljši, zakaj ne način čebelarskega obrata je vzrok gnilobe, ampak izkušnja, da čebelar po nepotrebnem iztika in poizkuša po panjéh s premakljivimi satniki. Če bi se to vršilo s potrebno previdnostjo in snažno, bi to nič ne delo, ali lahko se trdi, da se večina čebelarjev pri ravnanju s čebelami niti malo ne briga za higijeno in snažo. Pa dokler ni bolezni v čebelnjaku, se vendar čebele kljub vsej čebelarjevi nesnagi še kolikortoliko razvijajo, ker v panju po svoji moči same čedijo ter iznašajo nesnažo; kakor hitro pa je usmraten en panj, potem nevesči čebelar kmalu zatrosi gnilobo še v druge panji na prav različne načine: bodisi da rabi za bolni panj isto orodje, kakor za druge, n. pr. strguljo, klešče, nož, pitalnik itd., ali pa da ne razkuži rok, preden preide od opravljanja bolnega panjú h kakemu opravilu v zdravem panju. Če se pojavi v kakem kraju gniloba, naj gleda raziskovalec, da sam ne zaneso bacilov iz enega čebelnjaka v drugega, kar se, če si temeljito ne razkuži rok in orodja, ki ga pri tem rabi, kaj lahko pripeti.

(Dalje prihodnjič.)

O treh stvareh!

A. Lunaček, št. Rupert.

Naš sedanji največji kranjski čebelar, gospod A. Žnideršič, je z objavo svojega načina čebelarjenja v 2. in 3. številki »Slovenskega Čebelarja« iz l. 1910 in o Albertijevem panju, nekoliko premenjenem po njem, povzročil velikansk preobrat v našem čebelarstvu. Ti panji se čudovito hitro širijo po naši domovini, in kmalu bomo vsi slovenski čebelarji enotno postopali, s čimer nam je zagotovljen davno zaželjeni, hitri in sigurni napredek, prijetno in dobičkonosno čebelarjenje. Čast njemu in slovenskim čebelarjem, ki ga posnemajo!

Kot začetnik takrat nisem vedel, katerega sistema naj bi se poprijel; vladala je zmešnjava. Nabavljal sem si za poizkus poedino panji

Šolski čebelnjak v št. Rupertu na Dolenjskem v poletnem stanju.

Fotografiral Božo Račič, nadučitelj na Kalu.

Šolski čebelnjak v št. Rupertu na Dolenjskem v zimskem stanju.

Fotografiral Božo Račič, nadučitelj na Kalu.

raznih sistemov, a nobeden mi ni ugajal. Ko sem pa zagledal Žnideršičevo objavo in slike tega panjú, sem bil rešen vseh skrbi. To je panj, ki si ga je želela čebelarska duša, in nisem miroval, da sem dobil original, ko razen gospoda Žnideršiča ni še nihče imel tega panjú. Gospoda Zirkelbach in Likozar vesta, po kakih krivih potih sem prišel do originala, po katerem sem pustil napraviti druge. Hvala jima! Vsi, ki smo prišli do čebelarjenja v teh panjih, moramo biti hvaležni gospodu Žnideršiču, ker jih je vpeljal.

Toda nekaj moram pri tem omeniti: Sistem ta je izum učitelja in čebelarja Albertija. Glej Albertijevo knjigo,¹ posebno strani 98 do 102. Gospod Žnideršič je ta Albertijev stoječi listati panj le nekoliko svojim razmeram primerno preuredil, v glavnem ga pa izboljšal s tem, da je uvedel racionalno mero, v bistvu pa je ostal panj albertijev, kar je gospod Žnideršič v svoji objavi tudi omenil. Bodimo tedaj pravični in imenujmo ta panj »Alberti-Žnideršičev«.

To resnici in pravici na ljubo!

Dokler se pa ne najde slovenski čebelar, ki bi kratko in jasno opisal našim razmeram primeren način čebelarjenja v teh panjih v vseh letnih časih, kar je za slovenske čebelarje najpotrebnejše in najnujnejše, si vsi, ki ste pričeli čebelariti v teh panjih in ste zmožni nemščine, nabavite jasno pisano Albertijevo knjigo, ki je za vsakega cekin vredna, da, več cekinov mu bo prislužila! In potem se bomo pogovarjali, bi li tudi nam, ki nimamo mnogo panjev, ne ugajale premakljive ločilne deske v vališčih. Jaz sem si jih napravil, mi pridejo v mnogih slučajih prav. In dalje: Li ugaja prevešanje po krajih, kjer ni izdatne spomladanske in poletne paše? Ni morda dobičkanosnejše, ako poleg prevešanja napravljamo tudi močne roje, ki se do jeseni krepko razvijejo in kakor plemenjaki izvrstno izkoristijo jesensko, ajdovo pašo. Jasni se ti v glavi, če pazno prebiraš Albertijevo knjigo. V roke ž njo, tovariši čebelarji, gospodje Humek, Žnideršič e tutti quanti pa v roke pero!

Mi in čebela.

Fran Vadnal, Dobova.

Kakor nam pripoveduje zgodovina, so že naši pradedje, stari Slovani, čebelarili. Dovolj nam povesta imeni Zozim in Usta (Avstea), ki sta bila bog in boginja ter zaščitnika čebelarstva. To je gotovo jasen znak, kako da so znali stari Slovani ceniti to panogo kmetijstva, zakaj brezpomembnih stvari oni niso prisojali božjim bitjem.

Čebela vpliva blažilno na svojega gospodarja, tembolj, če se je že v mladosti seznanil z njo in v tej smeri se je tudi gibalo življenje pri starih Slovanih. Zakaj pa se je pri njih udomačila čebela? Pri slovanskih narodih se je pridelalo vedno veliko domačega platna. S platnom je

¹ »Die Bienenzucht im Blätterstock« von A. Alberti, Verlag Richard Carl Schmidt & Co. Leipzig. Cena vezani knjigi 4 K. Preskrbi jo vsaka naša knjigarna.

Slovan trgoval, ko še ni bilo kovanega denarja, in z njim je plačal živino, poljske pridelke, lončeno robo in dr. Odtod izraz »platiti« ali »plačati«, ki je še dandanes v rabi. Ker se je s platnom trgovalo, si moramo misliti, v koliki meri se je isto izdelovalo. Najpopularnejši rokodelec, tkalec, je neobhodno potreboval voska za povoščenje niti. Ker je tkalec tkal na domu, in se to še dandanes godi, posebno v južnejših krajih, je bila večina gospodarjev, oziroma zadržug preskrbljenih s čebelami, ki so jim pridelovale voska. Tako je bil vosek, dasi postranski čebelni pridelek, glavni vzrok, da se je čebelarstvo pri slovanskih narodih že od pamtiveka zelo razvilo.

Pri Nemcih se je gojilo čebelarstvo več radi sveč, ki so gorele v viteških gradih, torej gotovo ni bilo tako razširjeno kakor pri Slovanih, kjer je posredno igralovažno vlogo pri trgovini.

O razširjenosti čebelarstva pa najbolj priča dejstvo, da so jo priporočali Zozimu in Usti. Če se torej vprašamo, odkod slovanska mehkost, dobrosrčnost in gostoljubnost, katere lastnosti so nam bile tolikrat v nesrečo, moramo deloma pripisovati to ravno zelo razširjenemu čebelarstvu. Zakaj ne bi tudi tu držala teorija prilagoditve! Čebelar je skoro vedno dobrosrčen, pošten in miroljuben človek, ki zaupa bližnjemu. Slovanu je bil gost, dasi tujec, nedotakljiv. Ravno ta zaupljivost je naše pradede mnogokrat upropastila. Neštetokrat je zlorabljal gost-tujec to gostoljubnost v svoje nečedne namene, ki so se vsled naše miroljubnosti tudi posrečili. Polagoma šele je Slované izučilo biti z gostoljubnostjo previdnejšim, a bilo je že navadno prepozno, oziroma je znal sovražnik zasejati do tega časa seme nesporazumnosti. Da pa je Slovan po naravi miroljuben, je gotovo znak, da je živel dolgo dobo v miru s sosedi, in mu je v tej dobi posredno po čebeli prešla miroljubnost v kri in meso. — Preživeli pa smo dobo prevelike zaupljivosti napram tujcu. Posebno Slovencem, ki smo bili svoj čas številnejši in samostojnejši in smo po zaslugi naše mehkości in gostoljubnosti stisnjeni na majhnem prostoru, je treba biti previdnim. Če smo po zaslugi čebele kdaj trpeli, — dasi bi seveda opisane čednosti bile krasna podlaga narodnemu življenju, toda le v miru s sosedi — naj nam tudi čebela pomaga napraviti zid, na kojem bo zapisano: »Do tu, dalje ne!« Delajmo na to, da dobe obmejni Slovenci zmisel za čebelarstvo, delajmo s skupnimi močmi, razlagajmo jim nauk o čebelarstvu v krasni materinščini. Podprimo posebno mlade ljudi, organizujmo podružnice vzdolž ob narodno ogroženi meji in imeli bomo trden neprodoren jez. Mi jih učimo umne čebeloreje, čitali bodo našega »Čebelarja« in do nas se bodo z zaupanjem obračali v stiski. Zato je samo pozdravljati novo gibanje na Koroškem in Primorskem. Samo zavijajmo rokave in krepko na delo, ki ne bo brezuspešno, kajti čebelar ne zapušča svoje domovine. O poslednjem bo znal povedati vsak oni, ki je navdušil za to kmetijsko panogo kakega mladeniča. Delo bo rodilo uspeh!

Kranjska čebela v tujini. Ali je ž njo doma vse v redu?

A. T.

Ko se je naša siva planinska čebela postavila na ogled pred svetom, da tekmuje z italijansko za prvenstvo, ni našla one pozornosti in veljave, kakor jih njena notranja vrednost in dobrotta zajamčujeta. Svet sodi večinoma po vnanjosti in prezira vrline, ki so pod vnanjostjo zakrite. In tako se je godilo kranjski čebeli, ki se ima še zdaj boriti proti tej nepriliki. Vsled reklame c. kr. kmetijske družbe kranjske pa je dobila priliko se v svoji skromni obleki postaviti pred sodišče merodajnih čebelarjev vsega sveta — onih, ki se ozirajo na koristonosne lastnosti čebel. Velika večina čebelarjev pač gleda na dobiček, ki ga jim čebelarstvo donaja, in katerim slednje ni le zabava in kratkočasenje. In ti so rekli: Kranjska čebela presega italijansko v pridnosti ter nabere več medu kot slednja, ona jo presega v rodovitnosti, vztrajnosti ter prebije najhujše zime bolj uspešno ko italijanska, in s pomočjo teh njenih lastnosti hočemo svojo domačo pasmo izboljšati. Vsled te sodbe si priborjuje naša čebela vedno večje polje na mednarodnem polju, in prišel bo čas, ko bo zavzela ono mesto, ki ga je zavzemala do zdaj italijanska čebela, namreč: Kranjsko čebelo bodo čebelarji po vsem svetu oznanili kot najboljšo kri, ki je v stanu dotične domače pasme vseh dežela izboljšati in poplemenititi. Iz vseh delov sveta prihaja glas, da naša čebela dobro uspeva in se dotičnim podnebjem in drugim okolnostim prilaga. Na primer: v južni Ameriki in Avstraliji se nahaja velika rdeča mravlja, ki je jako nevarna uljnjakom, kamor hodi med ropat. Zgodi se večkrat, da te mravlje opustošijo cele uljnjake, ki so od človeških bivališč precej oddaljeni, kakor je to v teh krajih večkrat v navadi. In tudi v tem slučaju je kranjska čebela pokazala, da presega vse druge pasme, ker edino ona je v stanu se teh nevarnih mravelj ubraniti. Ko se mravlje pripravljajo v velikih skupinah na napad, jih naše čebele brez obotavljanja in vse združene v eno celoto navalijo ter jih z velikim šumom prepode iz bližine svojih domov.

Ko bi bili kranjski trgovci s čebelami tako vztrajni in podjetni, kakor je naša čebela, bi italijanska čebela nikdar ne prišla v tako veljavo in razširjenje, kakor je. Seve, na drugi strani se pa mi ne moremo primerjati Italijanom glede trgovine, ker ta narod je že davno imel trgovske zveze s celim svetom, kar o nas ne moremo trditi.

Moderna čebeloreja je velika umetnost, ona zahteva najprej veselje in prirojeni dar za to stroko, zahteva izobraženosti v naravoznanstvu in poznanje in opazovanje čebele, matice, trotov itd. Dalje je potrebno temeljito čitanje strokovnih knjig in časnikov, kateri vedno vsak napredek v tej stroki priobčujejo. Le oni, kdor to stori, bo postal uspešen čebelar.

Ako je čebelarstvo samonasebi tako važna stvar, se more trgovstvo s čebelami prištevati v vrsto onih strok, ki terjajo izredno inteligenco

in popolno znanje narave čebele. Osebito velja to, če se gre za pošiljanje čebel v najbolj oddaljene kraje sveta po suhem in po morju. Žive čebele več tisoč milj poslati, zahteva posebno bistroumnost glede prikladnih pošiljatvenih zabojev in hrane, ki se jim da na pot. Po velikih poizkušnjah in žrtvovanjem mnogo časa in stroškov, se je ameriškim čebelarškim trgovcem in izrejevalcem matic posrečilo glavne težkoče premagati, vendar se v tem oziru še zdaj vrše poizkusi, doseči še boljše uspehe.

V tem oziru se je na Kranjskem doslej le malo poizkušalo, ker čebele so se pošiljale večinoma le v kraje, ležeče na evropskem kontinentu, in so bile le nekoliko dni na potu. Ko je pa c. kr. kmetijska družba reklamo za eksport naše čebele po vsem svetu začela, je bilo treba na to stvar korenito pozornost obrniti, in sicer še večjo, kot so

Čebelarstvo Francis*Jagra v St. Bonifaciju, Minnesota.

jo Amerikanci uporabljali, ko so začeli čebele dva do tri tisoč milj pošiljati. Da bi se mogle čebele v tropične dežele, ležeče pod ekvatorjem, po večtedenskem potovanju poslati, tega se še Amerikanci niso drznili podjeti. Korak, ki ga je c. kr. kmetijska družba glede eksporta kranjske čebele storila, je pa terjal, da se to stori. In storilo se je!

Ko je c. kr. kmetijska družba začela reklamo in pošiljanje naše čebele po vsem svetu, je poverila izvršitev naročil g. Ivanu Strgarju, čebelarju in trgovcu s čebelami v Bitnjah v Bohinju. Ta mladi čebelar se je lotil tega posla z onim duhom in zaupanjem, ki navdaja one, ki so kos svojemu poklicu in ki imajo voljo priučiti se vsega potrebnega, kar jim še manjka v popolno znanje stroke, ki so se ji posvetili. Gospod Strgar je vsled tega takoj začel razmišljavati o izboljšanju pošiljatvenih zabojev in pripravljevanju prikladne hrane, ki se bo dajala čebelam na pot. V začetku so bile izgube čebel na potovanju prav znatne, pa vztrajno

nadaljevanje na začetem potu je bolj in bolj zmanjševalo te izgube, tako da je bil mladi podjetnik v stanu vse došle naročitve v popolno zadovoljnost naročevalcev (ki so se nahajali v Ameriki, južni in severni, na Japonskem, v Avstraliji itd.) in c. kr. kmetijske družbe izvršiti.

Po dveletnem delovanju je c. kr. kmetijska družba opustila propagando eksporta kranjske čebele ter je pripustila trgovsko izkoriščanje pridobljenih uspehov privatni podjetnosti.

To slednje pa v tem slučaju nikakor ni pomenilo lahko pridobljenje dobička, ki se bo vsipal v naročje onemu, ki bo to podjetje nadaljeval. Podjetje je dobilo prvo podstavo, pokazalo se je šele polje za prihodnje delovanje — pa to ni ustrašilo gosp. Strgarja. Treba je bilo nove knjižice, v kateri so bila zbrana spričevala glede dobrote naše čebele, došla od vseh krajev sveta, treba je bilo novih tiskovin, nove korespondence. In to je stalo mladega podjetnika že prvo leto okoli 2000 kron — in kje so priprave za uspešno prihodnje pošiljanje čebel?! Res, za naše uborne trговske razmere je to velika podjetnost in če bi naša dežela imela več takih trgovcev, bi ne bilo treba vedno čez slabe čase tarnati.

Toliko denarja in priprav je stal samo angleški oddelek; gospod Ivan Strgar je pa lansko leto pustil tudi rusko knjižico o svoji trgovini s kranjskimi čebelami tiskati ter je tudi v ruskih časnikih začel obširno oglaševati. Vrhutega je izdal še v istem času novo nemško knjižico te vrste, a k temu pridejo še oglasi v nemškem jeziku. Vse te tiskovne in druge priprave so stale lepe novce, ki so bili vzeti iz Bog ve da ne prepolne blagajne, a pri g. Ivanu Strgarju velja trговsko načelo: najbolje naloženi kapital za trgovca je v dobro premišljeni in dobro izvršeni reklami.

Nedavno je bilo v »Slovincu« čitati, da je gosp. Iv. Strgar v dobi desetih let dobil 60 odlikovanj na raznih avstrijskih in inozemskih čebelarstvenih razstavah. To kaže marljivost in strokovno spretnost mladega čebelarja v prvi desetletni dobi svojega čebelarjenja. Našel je priznanje in pravo oceno v Evropi, zdaj pa, ko se je podal na svetovno polje, se bo njegovo ime tudi v prekomorskih deželah pohvalno imenovalo. Nikjer pač ni čebelarja-trgovca, katerega ime bi se že zdaj tako pogostokrat v krajih celega sveta imenovalo, kakor se imenuje ono našega rojaka.

Naj njegovo delovanje na tem polju najde uspeh in srečo ter naj bo vir dobička in dohodkov nele njemu, temveč vsemu čebelarstvu naše dežele!

Videli smo napredovanje in zmagovanje kranjske čebele v tujini in videli smo vzroke, zakaj je prišla v zadnjih letih do veljave v teh krajih.

Kako pa je z našo čebelo v njeni domovini? Ali se ji godi tako, kakor zasluži?

Ali najde ono skrb in negovanje med domačimi čebelarji, kakršno zahtevajo razmere, in kar terja stanovska dolžnost čebelarjev samih?

Pred nekoliko leti je v Ameriki med čebelarji veljalo geslo: »Oskrbite si več čebel!« Zadnjih par let pa se je to geslo izpremenilo v: »Oskrbite si boljše čebele!«

Kaj pomeni to?

To pomeni nekaj, kar tudi za naše slovenske čebelarje velja in kar bi tudi njim moralo veljati za smer in načelo.

To geslo ne velja samo za čebele, temveč za vse stroke kmetijskega delovanja: nova doba in človeški napredek terjata bolj obdelano zemljo, da rodi boljše poljedelske pridelke, krmo, seme, sadje in sočivje, ta doba zahteva umnejše krmljenje in izrejo raznovrstnih domačih živali, ker le tem potom se more doseči največji dobiček.

Pri vseh teh kmetijskih panogah so se začele razmere na bolje obračati, in povsod vidimo, da je ljudstvo začelo pomen umnega kmetovanja razumevati in ceniti.

Kako je pa s čebelarstvom?

Zdaj kmetovalec-čebelar pričakuje vse delo od čebel. Zanje se le takrat pobriža, kadar jim pobere med. On ne ve ničesar o njih potrebah, o njih stanju in delovanju, ker domači panj zabranjuje večkratno pregledovanje in nadzorovanje. Ako mu rečeš, da so panji s premakljivimi okvirji boljši, kot domači s pritrjenim satovjem, ti bo rekel: Za naše kraje ameriški panji (z okvirji) niso! In pri tem ostane. Čebelarstvo društvo in »Čebelar« se dosti trudita za splošno vpeljavo panjev z okvirji, pa njun trud v tem oziru najde le jako malo odmeva.¹

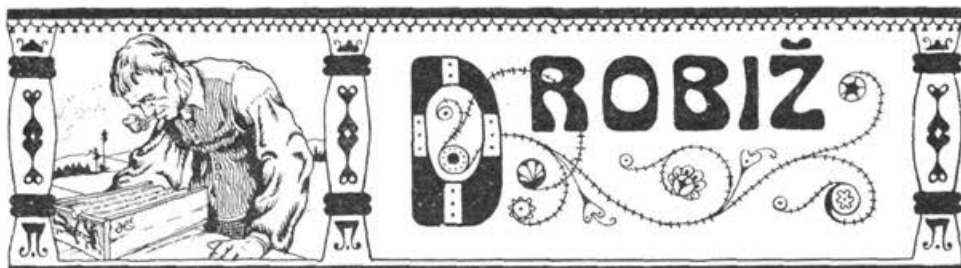
(Dalje prihodnjič.)

Cenjene člane in podružnice vljudno prosimo, da v najkrajšem času obnové članarino, oziroma naročnino.

Iz Spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi: 4. Dne 10. maja je priredila Čebelarska podružnica za gornjeradgonski okraj poučen shod ob 3. uri popoldne v Okoslavcih pri g. Rantaši. Drugi dan se je vršil temeljit pregled okuženih čebelnjakov. — 5. Dne 1. junija bo shod pri Mali Nedelji, ob 8. uri dopoldne v šoli, popoldne ob 3. uri pa pri g. Žnidariču v Drakovcih. — 6. Dne 7. junija v Dornovi ob 2. uri popoldne. — 7. Dne 14. junija v Slivnici pri Mariboru ob 10. uri dopoldne občni zbor in predavanje. 8. Dne 21. junija pri Sv. Tomažu blizo Ormoža ob 8. dopoldne v šoli, potem pa pri čebelnjaku g. nadučitelja. — 9. Dne 28. junija v Celju pri čebelnjaku g. Kosija občni zbor in predavanje ob 3. uri popoldne. — 10. Dne 29. junija: Čeb. podružnica Ormož ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku g. Zadravca na Libanji. Jurančič.

¹ O, pač! — Op. uredn.

Prvi roji. Kljub neugodnemu marcu se nam je naznanilo več prav zgodnjih rojev, saj je pa tudi april z vso svojo močjo pomagal čebelarom dohiteti, kar so v zgodnji pomladi zamudile. Najprvi, ki je svojo mušjo družinico videl letos rojiti, in sicer že dne 14. aprila, je čebelar g. Frančišek Oberč na Grmuljah pri Škocijanu na Dolenjskem. Poklon aprilu, panju in po zasluženju tudi skrbnemu čebelarju! — Dne 22. aprila je imel prvca g. Frančišek Hmelj v Radečah, dne 29. aprila g. Jožef Robič v Kranjski gori in g. Jožef Faganel iz Oseka, dne 30. aprila g. Frančišek Gregorčič iz Strlaca, dne 4. maja g. Ivan Soklič iz Zaloğa pri Dobu, g. Anton Herle iz Solčave in g. Jožef Škerjanc iz Potoč pri Tupaličah, dne 5. maja pa g. Ivan Holobar iz Žalca in g. Janez Šilar iz Gorij pri Bledu. — Nekaj prvih rojev je naznanjenih tudi v dopisih.

Iz Poljanske doline. Našim čebelarjem so čebele kljub dolgi zimi in silnemu mrazu prav dobro prezimile. O mrličih letos — kolikor mi je znano — skoro ni govora. Na spomladanskem vresju niso imele radi neugodnega vremena, in ker je to letos sploh malo cvetelo, skoro nič paše, pač so nekoliko brale na »igovni«¹ in drugem zgodnjem spomladanskem cvetju, v kolikor je pač dopuščalo vreme. — Zato so se tudi ljudstva do sredine aprila kaj počasi razvijala. — Na črešnji in jagodi je bila letos v naši dolini zopet nenavadno izborna paša. — Skoro 14 dni so z malimi presledki donašale težko obložene nektar in v posebno veliki množini cvetni prah, a kljub temu se bo po mojem mnenju pričelo splošno rojenje šele sredi, oziroma v drugi polovici majnika, zakaj ljudstva so poprej preveč zaostala. — Imamo pač v naši dolini nekaj prav zgodnjih rojev, n. pr.: Čebelar Grapar v Hlavčjih njivah je imel prvi letošnji roj že dne 21. aprila, čebelar Mrak iz Delnic dne 23. aprila in naslednje dni še nekateri naši čebelarji, a to so le poedini slučajji; splošno rojenje se bode pričelo dober teden — če ne več — kasneje, kakor lansko leto. Seveda s tem še ni rečeno, da si čebelarji Bog v kako želimo take letine, kakor je bila lansko leto. Za sedaj smo zadovoljni, če bo pa naša zadovoljnost in dobra volja trajala do konca, o tem bodeta pač odločali — poletje in jesen.

I. Gostič.

¹ Ali je to iva? — Vpraša urednik.

Iz Selške doline. Zgodnja pomlad ni letos bila nič kaj prida, pač pa se je april izkazal kot malokdaj. Črešnjo in borovnico so obrale čebele ob najlepšem vremenu, in takrat je pokazala naša žival, kaj zmore ob dobri paši. Noviti so začeli kar vsi panji od kraja, in dne 30. aprila sem imel že prvi roj. Pomislite — 30. aprila! To je za našo dolino nekaj posebnega, dogodek prve vrste. Da bi še marec bil aprilu vsaj malo podoben, potem bi imeli roje morebiti že sredi aprila. Pa hvala Boгу, da je tako! Fr. Lotrič.

Iz Podstrmca. (Podružnica Rob.) Najprvo moram nekoliko potožiti zaradi hude zime. Bila je pri nas debela in mrzla zima, da se niso mogle čebele prav nič očistiti, zato sem komaj čakal, da je prišel tisti dan, ko sem jih zamogel pregledati. A žalibog, štirje so mi umrli, in trije so izgubili »mater«. Sedaj imam še 30 panjev ter sem težko čakal, da sem dobil sladkor, a še težje so čakale moje čebelice; enako se sliši tudi od naših sosedov. V našem kraju je veliko spomladanske rese, le škoda, da je bilo preslabo vreme, da so čebele takrat tičale doma kot v ječi. — Pripomniti moram, da imam 10 panjev s premakljivim delom, oziroma nemško normalno mero, en panj pa Žnideršičev. Vsi so prav dobro prezimili. Franc Rozman.

Kranjske podružnice.

Podružnica za Ljubljano in okolico. Član Anton Novak v Razorih, hiš. št. 6, je imel prvi roj 27. aprila. — Panji za podružnične člane so izgotovljeni. Kdor jih je naročil, naj pride ponje k predsedniku v Deželni dvorec. So pravlični in z vsem potrebnim opremljeni! — Med pitanec imamo v zalogi po 1 K 50 h kg. Tudi umetno satje je za člane pripravljeno, in sicer po 4 K 80 h kg. — Pozdrav vsem članom! Predsednik.

Vrhniška podružnica naznanja svojim častitim članom, da ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 7. junija t. l. ob 3. uri pop. v »Društvenem domu« na Vrhniki. K obilni udeležbi vabi odbor.

Selška podružnica. Občni zbor bo na Vnebohod dne 21. maja ob 4. uri popoldne na Češnjici v gostilni g. Fr. Lotriča. Obenem se bo pobirala tudi članarina za tekoče leto. Fr. Lotrič, t. č. predsednik.

Bohinjska Bela. Čebelarica podružnica ima svoj občni zbor v nedeljo dne 14. junija t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih predsednika Ant. Markelja. Dnevni red navadni.

Koroške podružnice.

Čebelarica podružnica za št. Janž in okolico na Koroškem. Ob povoljni udeležbi čebelarjev se je ustanovila dne 26. aprila t. l. podružnica za št. Janž in okolico. V odbor so bili izvoljeni: Jožef Müller v št. Janžu, namestnik Simon Malle v Podsinnjivasi; odborniki: Martin Ogriz na Rutah, Frančišek Partl v Babnjaku in Ciril Košutnik v Borovljah. Tajništvo sem prevzel podpisani, blagajništvo pa predsednik. Gosp. Likozar je v poljudnem govoru predaval o jesenskem in spomladanskem krmljenju ter o rojih, za kar mu bodi tem potom izražena naša najprisrčnejša zahvala! Fr. Partl.

Mesečni pregled za april 1914.

Poročevalec Avg. Bukovic.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitok	Poraba Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi						
	pridobil dkg			izgubil dkg						dkg	najvišja	najnižja		srednja mesečna	z dežjem s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi		
	1	2	3	1	2	3														
Brojnica pri Nabrežini 83 m	30	460	370	60	—	20	780	—	150	20	26	+9	16·8	30	6	—	2	4	24	21
Metlika 166 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	+1	12·4	27	8	—	3	20	7	28
Strlac pri Šmarjeti 195 m	—	300	280	70	70	30	410	—	130	21	30	+2	13·4	29	6	—	6	13	11	21
Formin pri Moškanjih 211 m	—	110	140	40	80	80	50	—	60	14	25	—2	10·5	25	7	—	7	6	17	26
Mokronog 251 m	—	180	950	40	—	—	1080	—	?	?	26	—2	10·4	27	7	1	7	7	16	14
Krtina pri Dobu 305 m	—	115	900	70	95	35	815	—	180	22	24	—2	9·7	28	9	—	5	8	17	21
Ljubljana 306·2 m	—	250	310	80	—	—	480	—	80	22	24	0	10·5	26	8	—	6	10	14	25
Kranj 358·5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	0	10·5	23	4	—	4	11	15	11
Podgorje pri Kamniku 380 m	—	—	75	80	—	5	—	140	15	23	25	0	12	25	5	—	5	6	19	25
Il. Bistrica 400 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Struge pri Dobropoljah 420 m	—	20	165	75	35	—	55	—	35	23	20	—2	8·9	24	8	1	13	3	14	26
Radoljica 477 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Novokračine v Istri 488 m	—	60	340	110	—	50	240	—	80	27	27	0	11	25	4	—	6	10	14	26
Sv. Duha na Ostrem Vrhu 536 m	15	65	285	—	20	10	335	—	50	29	18	0	8·5	25	5	1	5	8	17	29
Grahovo pri Cerknici 569 m	80	275	545	35	95	25	745	—	105	29	23	0	9·9	23	8	2	6	11	13	28
Sv. Gregor pri Ortneku 736 m	—	25	230	95	40	5	115	—	70	29	22	0	9·8	29	8	1	5	7	18	27

Vreme. Tudi letošnji april je bil ves muhast. Prav slab je bil, pa tudi prav dober. Enkrat nam je kazal prijazno, milo lice, kmalu nato je bil pa ves izpremenjen, hladen, moker in vetroven, ponekod celo snežen. Slab je bil zlasti v prvi in drugi tretjini, ki sta bili mrzli in viharni, kajti jugozahodnik in severovzhodnik sta si bila venomer v laseh in sta vznemirjala ozračje. Šele proti koncu druge mesečne tretjine se je vreme ustanovilo in postalo res pomladansko.

Paša. Bera je bila začetkoma skoraj povsod slaba, toda donos se je od dne do dne večal in je postal izdaten zlasti v zadnji mesečni tretjini. Posebno dobro pašo je imela žival na vrbi, črešnji, borovnici in regratu. V metliški, brojniški, mokronoški, krtinski in grahovski okolici je bila paša naravnost nenavadno bogata. Še celo Ljubljana se je letos obnesla tako, da smo se čudili.

Čebele. Kljub raznim oviram so panji zelo živalni in polni zalege ter godni za rojenje. Zlasti žnideršičevci bodo v par dneh godni za prevešanje. Če vreme ne bo skazilo, bomo dobili zgodnje in močne roje. Dosti upanja pa ni, ker je naša čebelarstva sreča odšla v deveto deželo ...

Posebnosti:

Brojnica. Ne pomnim tako ugodnega aprila kakor je bil letošnji. Sila.

Metlika. Paša bogata!

Barle.

Strlac. Pri pregledovanju čebel o Velikinoči sem dožgal, da so panji proti jutru močnejše zaleženi, kakor oni proti opoldanski strani. Gregorčič.

Formin. 26. aprila je opazovanec izgubil 300 g čebel. Pred uljnjakom je ležalo vse črno odrevenelih delavk.

Lubec.

Krtina. Paša na vrbi in črešnji je bila izredno bogata. Zadnji dan v mesecu sem dobil prvi roj. V žnideršičevcih sem prevešal prvič 14., drugič pa 23. in 24. aprila. Donos posebno bogat ob solnčnih toplih in mirnih dneh, slabejši ob ravno takih dneh brez solnca.

Schmeidek.

Kranj. Razvoj čebel skoraj izvrsten! 24. dan prvi roj. Konjedič.

Podgorje. Razvoj zalege se je nekoliko zakasnil, sicer vse v redu. Sallath.

Novokračine. Tudi jaz sem že več let opazoval, kako so čebele meseca maja obletavale brinje in lizale igle po mladikah. Medene rose nisem opazil s prostim očesom. Brinje medi bržkone na tak način, kakor jelka. Hrabar.

Sv. Gregor. Sredi meseca je zapadel sneg. Čebele so izletavale kakor ponavadi, vrnila se je pa malokatera. Po snegu jih je bilo na tisoče. Ponoči se je zjasnilo, toda zmrznilo ni. Šele tretji dan po snegu je zasijalo toplo solnce. Otrple čebele so se vse oživele in odletele, dasi so ležale 2 dni v snegu.

Adamič.

Gospode opazovalce prosim, da pošiljajo mesečna poročila točno, redno in najkasneje do 5. dne v mesecu, ker moram poročilo sestaviti najkasneje do 8. dne, če ga hočem imeti v »Čebelarju«.

Poročevalec.

Listnica uredništva.

Gosp. A. L. v št. R.: Prisrčna hvala za slike! Prosimo še za kaj tako zanimivega. — Čebelarški pozdrav!

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik „Slovensko čebelarstvo“. Tiska „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

Kupimo večje število ROJEV v Kupujemo VOSEK po 3 K 50 h,
maju in prvi polovici junija. voščine po 1 K 20 h.

== Kranjska čebelarska družba z o. z., Il. Bistrica. ==

Glavni odbor »Slovenskega čebelarskega društva« v Ljubljani
ima v zalogi sledeče čebelarsko orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K -70	Dathejeva pipa	K 2:80
" mali	" -40	Matičnice	" -54
Špiritova svetilka	" -40	" drugačne	" -44
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja	" 2:10	" okrogle za med satove	" -34
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" -40	Nož za odkrivanje medenih satov	" 1:10
Šilo za vrtanje luknjic v okvirje	" -20	Vilice za	" 1:-
Kolesce za utiranje žice	" -74	Cedilo za med	" 1:25
" " " (boljše)	" 1:25	" " " boljše	" 2:65
Žica za pritrjevanje umetn. satja, kolaček à	" -24	Strgulja za Žnideršičeve panje	" -75
Zapah za žrelo, velik	" -20	Čebelarske kape	" 1:70
" " " manjši	" -15	Lijak za čebele	" 1:80
		Matična rešetka, kvadr. meter à	" 5:70
		Žična mreža za okenca, kvadratni meter à	" 2:70

V društveni zalogi čebelarskih potrebščin je umetno satje popolnoma pošlo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri tvrdkah, ki inserirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnideršičev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice à 8 v	K '48	80 kvačic za razstoje	K -35
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" -40	4 zapone za okenca, patent Strgar	" -16
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" -44	4 tečaja za izletalnice	" -20
1 matična rešetka, prirezana	" -90	2 tečaja za vrata	" -26
1 " " " boljše	" -95	2 vzmeti za okence	" -06
brušena	" -24	2 " " " večji	" -08
2 nosilca za rešetko	" -24		
		Skupaj	K 4:52

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani,
Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

**Izdelovalnica če-
belarskega orodja
„Kranjsko tržno
čebelarstvo“**

Peter Majdič

preje **baron Rothschild,**
Smrek, pošta Višnja gora
(Dolenjsko)

priporoča vsakovrstno čebelarsko orodje lastnega izdelka, posebno panji vseh sistemov, vso pripravo za izdelovanje Alb. Žnideršičevih in drugih panjev, stiskalnice za umetno satovje, rokavice, avbe, kadilnice „Smoker“ in razne druge pipe za kajenje, točila za med, kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče predmete, vse skrbnega in dovršenega dela, po prim. nizkih cenah, na debelo in drobno.

**Prodajalna v trgovini
„MERKUR“**

Peter Majdič, Celje
Graška cesta št. 12

kjer se dobi tudi vsakovrstno železninarsko blago, posebno za sezono: traverze, cement, poljedelski stroji, umetna gnojila itd.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skрила**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovška dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-2

Krasne društvene etikete za društvene steklenice za med

so ravno kar izšle in se dobe v društveni zalogi čebelarkega orodja pri gosp. Ivanu Černiču, Ljubljana, hrvaški trg št. 4.

Cena 100 komadov 3 krone, 3 natisnjenim imenom 2 kroni več.

Manj kot 50 komadov se ne razpošilja.

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Cenik

Žnideršičevih, ameriških in eksportnih panjev, potrebščin za izdelovanje panjev, trčalnic (točil), posod in steklenic za prodajo medu, umetnega satja in vsakovrstnega orodja za čebelarstvo razpošilja zastoj Kranjska čebelarke družba z om. z., Ilirska Bistrica.

Kozarci za med

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in 1 kg.

Slovensko čebelarke društvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stözlnovih sinov na Dunaju predloženi patentirani kozarec za med s Sigma-pokrovom, kakršnega kaže slika. Zalogo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar

AVG. AGNOLA v Ljubljani

na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago.

Tu se dobe tudi steklenice za pitanje za Žnideršičeve panji.